

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

17. Optimum humilitatis remedium nosse se ipsum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

S. Gregor.
hom. 10. in
Ezech.

lo, alius scalpro valet &c: Pari modo alij Sancti charitate, alij humanitate; mansuetudine ac patientia alij, alij alia virtute eminent, suntq; alijs superiores. *Miratur Paulus*, inquit D. Gregorius, *in Petro & Apostolis innocentiam cum ait: Ego enim sum minimus Apostolorum, qui non sum dignus vocari Apostolus, quia persecutus sum Ecclesiam Dei: vicissim Petrus miratur in Paulo sapientiam, cum ait: Sicut & charissimus frater noster Paulus secundam datam sibi sapientiam scripsit vobis. Ad eundem modum, S. Athanasius scribit, S. Antonium, in vnoquoque fratrum ac sociorum illam, qua fulgebat, virtutem contemplatum, & in ea superari se videntem alteri tamquam superiori postposuisse, 3. Ait supra citatus D. Thomas: *Verè indicamus, & estimamus, posse esse aliquid occultum in alio, quo nobis superior sit, etiamsi bonum nostrum, quo illo videmur superiores, non sit occultum.* Allonat S. Augustinus: *Virgo ne se coniugata praeferat, cogitet occulta dona Dei, qua non nisi interrogatione tentationis etiam semetipsum cuiq; declarant. Vnde enim prater alia scit Virgo, ne forte ob mentis infirmitate nondum sit matura martyrio, coniugata verò sit? Vnde, inquam scit, ne forte ipsa nondum sit Thecla, iam sit illa Crispina.* Et copiosius infra. *Aliud est enim pro veritate ac proposito sancto non consentire suadenti atque blandienti, aliud non cedere etiam torquenti, & ferienti. Latent ista in facultatibus, & viribus animorum, tentatione panduntur, experientia propalantur. Vi ergo quisque non insetur ex eo, quod videt se posse, cogitet, forte alios posse aliquid, quod ipse non potest: ita seruetur non fallaci, sed veraci humilitate: honore mutuo praeuenientes, & alterutrum existimantes superiores sibi.**

S. Augustini
de sancta vir-
gine. cap. 43.

Il. lib. cap. 47.

XVI.

Nulli nos praeferemus, si de nobis ipsis, quod reuera sumus, sentiamus: utque ita nos ipsos noscentes sentiamus, Deus non solum voluit nos nobis de peccatis nostris (quibus scatemus, & maxime miserii sumus) notos esse, sed etiam in corpore naturam nobis fragilem dedit, quam vel ipsi Ethnici hominibus proposuerunt considerandam. Senecam audiamus: *Hoc in hoc illa Pythia oraculis ascripta vox: NOSCE TE. Quid est homo? quodlibet quassum & quodlibet fragile: iactatu, non tempestate magna, ut dissiparis, est opus. Ubicumque arietaueris, soluëris. Quid est homo? imbecillum corpus, & fragile, nudum, suapte natura iuorme, aliena opis indigens, ad omnem fortunam*

Senec. con-
solat. ad
Marc. c. 11.

fortune contumeliam proiecitur: cum bene lacertos exercuit, cuiuslibet ferè pabulum, cuiuslibet victima, ex infirmis fluidusq; contextum, & lineamentis exterioribus nitidum. frigoris, aestus, laboris impatiens: ipso rursus sitis, & otio iturum in tabem, alimenta metuens sua, quorum modo inopia, modo copia rumpitur: anxie sollicitaq; tutela, precarij spiritus, & malè harentis, quàm parum repentinum audiet, ex improviso sonus auribus grauis excutit: soli semper sibi nutrimentum vitiosum, & inutile. Miramur in hoc mortem vnius, qua singulis opus est. Numquid enim ut concidat, res magni molimenti est? Odor illi saporq;, & lassitudo, & vigilia, & humor, & cibus, & sine quibus viuere non potest, mortifera sunt. Quocumq; se mouet, infirmitatis sua statim conscium, non omne calum ferens, aquarum nouitatibus, flatuq; non familiaris aura, & tenuissimis causis atq; offensionibus morbidum, putre, cassum, à sletu vitam auspiciatum. Cum interim quantos tumultus hoc tam contemptum animal mouet? in quantas cogitationes oblitum conditionis sue venit? Immortalia aeterna voluat animo, & in nepotes, pronepotesq; disponit: cum interim longa conantem eum mors opprimit: & hoc, quod senectus vocatur, pauci sunt circuitus annorum. Ita se Ethnicus de corpore aestimauit, quod, quia naturam communem omnes habemus, omnes facere par est. Quorquòt autem faciunt, nulli se vel ob vires, vel ob formam, vel ob valetudinem, vel alias membrorum dotes anteponunt, non enim se aspiciunt, quales sint, sed quales esse possint: immò, quales futuri sint. Ad quod oculos conuertens Ecclesiasticus ait: Omnes homines terra & cinis. Quid superbit terra & cinis?

Eccli. 17. 33.
& 10. 9.

CAPVT XLI.

Cur inimicis sit ignoscendum? & tamen ob hoc eorum peccata non manere impunita.

Quàm iustis de causis Mundi Conditor & Gubernator honores alijs tribuat, si cetera omnia deessent argumenta, satis superque ostenderent illi sapientes, qui honores, tamquam rem vilem, & ad pueros pertinentia crepundia, à se abdicauerunt, abiecerunt, conculcauerunt. Neque in sapientum habendus est numero, qui magnum nomen tenet potius, quàm

I.